

დროშა

ბამონის ყოველ დღე ორშაბათს გარდა.

ფასი განცხადებისა: სტრიქონზე რვა ვაჭი განცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვა ენებზე.
თუ საქმიანობა მოითხოვს რედაქცია გაანსწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოცემის წესებს დაუბეჭდველ წერილებს რედაქცია ვერ დაუბრუნებს ავტორს.
Объявленія изъ Россіи, Царства Польскаго и за границы принимаются только въ центъ конторѣ объявл. Л. Метцль, Москва, Петровка, № 6.
ცალკე ნომერი «დროშისა» ღირს 5 კაპეიკი.

„დროშის“ რედაქცია—სასახლის ქუჩაზე, დ. სა-
რაჯოვის სახლში.
ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე;
ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გარეშე
მცხოვრებთათვის ადრესი: Въ Тифлисъ, въ Редак-
цію „Дрошнѣ“.
ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50 კ.; 10 თვით—
8 მ.; 9 თვით—7 მ. 50 კ.; 8 თვით—7 მ.; 7 თვით—
6 მ. 6 თვით—5 მ.; 5 თვით—4 მ. 50 კ.; 4 თვით—4
მ.; 3 თვ.—3 მ.; 2 თვ.—2 მ.; 1 თ.—1 მ.

დღესასწაულის გამო: ხვალ, პარასკევს, გაზეთი არ გამოვა.

მიიღება ხელის-მოწერა გაზეთს „დროშაზედ“

1885 წლისათვის

თბილისში — „დროშის“ რედაქციაში; ქუთაისში — ძმ. ჭილაძეების
წიგნის მაღაზიაში; ბათუმში — მოსე ნათაძესთან; თელავში — ვანო როს-
ტომაშვილთან; ზორში — აბალო თეთაევთან.
დაწვრილებით პირობები გაზეთის სათაურშია.

თბილისი, დეკემბრის 6-ს.
მოსკოვის სამოსამართლო პალატის
ხალაში სწარმოებს ეხლა საქმე, რო-
მელიც თან-და-თან თვალწინ გვიშ-
ლის სურათებს ჩვენის მამონის თაყ-
ვანის მცემელი ცხოვრებისას. მიყოფე-
ბულ ქალაქს სკოპინში არსებობდა
საქალაქო ბანკი, რომელსაც ერთად
ერთ უფროსად და გამგებლად ჰყვან-
და ყოველად ძლიერი, მაგრამ ყოვე-
ლად უმეცარი კაცი. ეს კაცი ეხლა
ბრალდებულთა სკამზედა ჰზის და გვერ-
დით უსხედან თავის თანამონაწილნი,
რომელნიც ისე უთქმელად ბსრულბე-
დენ მისს ბრძანებას, თუნდ ეს ბრძა-
ნება უკანონო ყოფილიყო, როგორც
ვერ შეასრულებს დისციპლინაში გაწერ-
თნილი საღდათიცუ ბრძანებას თავის
დენერლისას. ამ ბანკმა მიიღო სხვა-და-
სხვა მიყოფებულ კურსებშიდამ თერთ-
მეტ მილიონზედ მეტი ფული „შესა-
ნახავად“ და ეხლა, იმის შემდეგ რაც
რიკოვმა ცალის ხელით ხეკვა და ხე-
კვა ამ ბანკის კასილამ და მეორე ხე-
ლით ხარჯა ცალკე ზომამზედ მეტად

განცხრომითს ცხოვრებაზედ, ცალკე
„სულის მოსანანიებლად“ და „ქალა-
ქის გასამშენებლად“ თავშესაფარ
სახლების და ყაზარმების აშენებაზედ.
ეს ბანკი გაკოტრებულია და მის გამ-
გებელთ ბრალდებით ყოველგვარი და-
ნაშაულობა, რაც ბანკის გამგებელთ
შეუძლიანთ ჩაიდინონ.
მართლაც, არავითარს სიყალბეს,
არავითარს გაიძვრაობას აღარ ერი-
დებოდენ რიკოვი და მისნი ყურ-მოკ-
რილნი ყმანი, ოლონდ ერთხელ ჩა-
დენილი ბოროტ-მოქმედება როგორმე
დამხალათ და თან-და-თან უფრო-და-
უფრო იფლებოდენ სხვა-და-სხვა ბო-
როტ-მოქმედებაში. დიდი ხანი იყო,
რაც ბანკი გაკოტრებულად უნდა ჩაეთ-
ვალათ, მაგრამ ყალბი ანგარიშების
და ყალბი თამასუქების წყალობით მთე-
ლი ათი წელიწადი სული შეიმარგეს
და ამ ათი წლის განმავლობაში უხ-
ვად მოდიოდა „შესანახავად“ ფული
იმ კუთხეებიდამ, სადაც სკოპინის ბან-
კისაგან დაპირებული მეტი პროცენ-
ტი თვალებს უხვევდა უმეცარ ხალხს.
იგი ჰგზავნიდა ამ შორეულ ბანკ-

„დროშის“ ძველკონი, დეკემბ. 6-ს
სამოკ მიწის მფლობელობა ჩვენში
უკანა და წინა მხარეხი
(წერილი მეორე)
მეფე ირაკლი ღმინობდა სოფელ
შოტორში, — ამბობს ერთი ხალხური
გადმოცემა და თანამხლებელნი მისნი
სადღეგრძელოებში იყვნენ გართულ-
ნიო. სხვათა შორის საფე ჯიხეი მია-
წოდეს თურმე ერთ მხლებელთაგანს
თუშა და სთხოვეს, რომ შეესვა მეფის
სადღეგრძელო. „მეფეთუ დიდებულო,
შენა სწყალობდე მეფე მრეკლესა,
ჩამოილოცა თუში, ნუ უმრავლებ
ძეთა და ნურც გამართულე ერთსა.
მხლებელნი განრისხებულიყვნენ — მე-
ფეს კი ღმობიერად ეთქვა: — არა
უშავს-რა, ეპატივება — თუშია და ბრი-
ყვიაო.“ — ჰო, მე ბრიყვარ, მეფე,
შენ ჰყვიან და კიდევ ამიტომ გაუ-
ბოძე წინამხარე ბებურიანთ და მან-

ძეთა.“ სწორედ ამ შოტორიდან და-
საველეთის მხრივ იწყობა წინა-მხარეცა
და უკანა-მხარეც, რომელნიც ერთმა-
ნეთისაგან იყოფიან ცივის მთებით.
მშვენიერი წინა-მხარე, დასაველეთით
შერამის ხევით გაყოფილი შიდა ძახე-
თისაგან, დასცქერის დიხჯ ალაზანს,
უკანა-მხარე კი, დასაველეთით ჩაილუ-
რის ხევით განსაზღვრული გარე ძახე-
თისაგან, დასცქერის მდ. იორს.
ხემოსხნებული გადმოცემა მოვიყვა-
ნე იმიტომ, რომ, ირაკლის დროს
სახავს ხალხი სათემო წეს-წყობილების
თუ დარღვევის მაზნად არა, შესუს-
ტების მიზნად მაინც. ხალხი ამბობს,
რომ ეს კუთხე მაშინ გადაიქცა საბა-
ტანოდაო. ბებურიანთ და მანანძეთ-
ზე მისიყის მოურაენი — ანდრონიკა-
შვილებიც დართვიან, მეტე ახხანი
და აბაშიძენიც. მიწა, ტყე, წყალი
კერძო საკუთრების საჭად გამხდარა...
ამ საუკუნის დასაწყისში და, თუ გნე-
ბავთ, სულ ამ ათისა და ოცის წლის
წინადაც, სახემიფო მამულები ურიგ-

ში ფულს მხოლოდ იმის იმედით,
რომ რაკი ამ ბანკს მთავრობისაგან
დამტკიცებული წესდება აქვს, სიყალ-
ბე და სიავკაცე იქ არ მოხერხდე-
ბაო.
თუმცა მთელი სკოპინის ქალაქი,
მთელი რიანანის გუბერნია და შო-
გერთნი მალალ წოდების პირნიც მოს-
კოვში და პეტერბურგში შესყიდულნი
ჰყავდა რიკოვს უბრალო თამასუქების
განაღებისა და „ბექშიშების“ წყალო-
ბით, მაგრამ ათასში ერთი ჩნდებოდა
იმისთანა, რომელიც ჰხედავდა ამ ბანკ-
ზედ ჩამოშარებული ფარდის ახდას
და საქმის გარემოების გამოაშკარავე-
ბას. მაგრამ იგი რიკოვის ჯაშუსებს
ვერ დამალებოდა და თუ დამართე-
ბოდა რამე, თავის გულწოფელობის-
თვის უნდა დაებრალბინა. ჩვენი ცხოვ-
რება ისეა მოწყობილი, რომ თუ ვის-
მე თავის თანამდებობა ძვირად უღირს,
უნდა ევეროს ათას ვისმე, უნდა ყვე-
ლასხელში შემაცქერალი იყოს, ყველას
ამოსი. მა რიკოვს ყველგან იმისთანა
დამოკიდებულება ჰქონდა, რომ თავის
მოწინააღმდეგეს ზღვის უფსკრულშია
კი მოჰანახედა და სამაგიეროს გადაუხ-
დიდა: ან სამასურად დაათხოვნიებ-
და, ან თამასუქს აღარ გაუნაღებდა,
ან იხმარდა ერთ-ერთ სხვა საშუალე-
ბას, რომელნიც უხვდა ჰქონდა ხელ-
ში თავის თანამემამულეთა ყურ-მოკ-
რილობის წყალობით.

ამ გვარად რიკოვი, ნამდვილი წარ-
მომადგენელი იმ ტიპისა, რომელიც
ქველმოქმედებას და ცარცვა-გლეჯას
ერთად ათავსებს, ბრძანებლობდა,
ჰხვეკდა, თავშესაფარებსა და ყაზარ-
დებოდათ სხვა-და-სხვა გვარის წარმო-
მადგენელთ, გავლენიან პირებს და
თავადებს. მდ. მტისს ზემოდ შირა-
ლეთამდის მთელი მხარე ჰმოწმობს
ამას... ჩვენმა მემამულეებმა მაშინ
ბევრი მამული იშოვეს და მაშინვე
მიეჩვიენ მიწების დაგირავებას...
მართის სიტყვით, ჩვენს დრო-
ში სხვათა შორის „ჩუქებას“ და
„დაჩემებას“ ძალიან აურევ-დაურევია
წესები საერო მფლობელობისა. ეს
ორივე ელემენტი — ნელ-ნელა არლ-
ვევს და აპობს ამ ქორმას მფლობე-
ბელობისას.
ამ სამწუხარო მოვლენას არ გა-
დარჩენია უკანამხარეც, სადაც სათე-
მო მფლობელობა ქვა-კუთხედს შედ-
გენს გლეხ-კაცის ყოფა-ცხოვრებისას.
შველანზე მოზრდილი სოფელი ვახლავთ
აქ ჰშიმითი ოთხას კომლამდე მცხოვ-
რებლებით. ჰერ შიგ სოფელშივე
ყველა უხანს თავისი ვენახები საერ-
თო ღობით აქეთ შემოზღუდული —
თუ გატყდა ღობე ყველა თავის გასა-

მებს აშენებდა და იმაზედ კი არა
ჰუქრობდა, რამდენის ქვრივ-ბრის
ფული, მისდამი შესანახავად მიწოდ-
ბილი, იფლანგებოდა ამ გვარ „ოპე-
რაციების“ დროს. მხლა, ამ ქვრივ-
ობერთ თავიანთ მანათხედ მართო
10—20 კაპ. უნდა ირფუნან, მხო-
ლოდ იმიტომ რომ რიკოვი ყოველად
ძლიერი იყო და ძლიერებთან დაკავში-
რების მოხერხება იცოდა.
შინაური ძროხინა
= მართული წარმოდგენილამ, რომც
მელიც გასულს პარასკევს იყო გამარ-
თული ადგილობრივ ჭრანსიელების სა-
ქველ-მოქმედო საზოგადოების სასარ-
გებლოდ, დარჩა წმინდა შემოსავალი
563 მან. 95 კაპ.
= პატივცემულს ჩვენს ისტორიკოსს
ბ. დიმ. ბაქრაძეს, რომელიც
თავის რედაქტორობით ჰხვეკდას მა-
ხუშტის ისტორიას, განუზრახავს ამ
გამოცემისათვის ავტორის სურათის
შოვნა. ამ აზრით წერილი მიუწერია
მოსკოვში ერთის მწერლობის მოყვა-
რსათვის, რომელსაც ბევრი უძებნია
იქ თვით იმ სახლში, საცა მახუშტი
სცხოვრობდა, იმის მემკვიდრესთანაც,
მაგრამ ვერსად ვერ უბოვია. საბა-
სტულხან ორბელიანის სურათი პეტერ-
ბურგში იპოვეს, მეცნიერებთა აკადე-
მიაში და შესაძლებელია, რომ მახუშ-
ტის სურათიც პეტერბურგშივე შენა-
ხულიყოს. „შველგან მოგსძებნი პე-
ტერბურგშია ცა, იმედია, აღმოჩნდე-

დევარს ჰლობავს — მეტე გარემო სახ-
ნავი მიწები მარა გზამდე იმ თავითვე
უსაბლინათ და დღესაც ესაბლისა მი-
წებად იწოდებიან — თუმცა ეხლა გა-
საბლავ ბევრს კიდევ დაფიწყებია. ბევრ
ხნიერს კაცს შეეხვდი აქ, რომელნიც
პირდაპირ მეტყოდენ ხოლმე, რომ
თორმეტ წელიწადში ერთხელ ვსაბ-
ლავლით ბეყანბალის და მარა გზის
ზემოდ მიწებსაო. ამათი თქმით, რამ-
დენიც ჰამითში ოჯახის თავი კაცი
იყო, იმდენ ნაწილად ვსაბლავლით ამ
მიწებსაო. ოჯახის უფროსს ახალ-
გასაბლავმდის გაყიდვაც შეეძლო, და
გირავებაც ამ წილში ნარკებ მიწებისა
ურწყობის გამო აქაუთ მიწას არ
აპატიებენ, მაგრამ ავკარგი კი მოი-
პოვება მათ შორის — ამ განსხვავებას
გასაბლვის დროს საიმდარიოთი, სა-
კანკეთი ასწორებდენ ხოლმე. დღეს
ეს საბლის მიწები უფრო შეძლებუ-
ლების ხელში ჩავარდნილა. მდვლდებს
დააკვენს და გარეშე პართაც
ახალი დროის შემოდებული შინა-

ბა სადმეო, სწერს ერთი მწერლობის მოყვარე ჩვენს ისტორიკოსს.

== მთავარ-მმართველს ძავკასიისას თ. ლონდუკო-პორსაკოვს უთხოვნია 100,000 მან. მუსულმანთა კომლობრივ აღსაწერად, რაცა საჭიროა ენლა, რადგანაც საერთო სამხედრო გადასახადი იმათზედაც ვრცელდება. ამ საგნის შესახებ, როგორც რუსუკი ძაღრიერო ამბობს, სამხედრო მინისტრს ცალკე აზრი წარუდგენია სახემწიფო საბჭოსათვის.

== მოგვყავს შოკლედ რამდენიმე ცნობანი მუთაისის სამღვდლოთა კრებაზე გაზ. მწვემისა მე-23 №-დამ:

„პრებში მობრძანდა ყოვლად სამღვდლო ეპისკოპოსი ბაბრიელი და დაწერილებით მოელოპარაკა სამღვდლოების შეკრებილებას შესახებ საეკლესიო-სამრევლო სკოლების დაარსებისა. ჰოვლად სამღვდლომ განუმარტა კრებას, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ექმნება ამ საეკლესიო-სამრევლო სკოლებს წინების გავრცელებაზე და დამყარებაზე ხალხში, გამოუტანდა კრებას, რომ მას განსაკუთრებით ყურადღება ექმნება მიტცეული ყველა იმ პირებზე, ვინც იზრუნებს ამისთანა სკოლების დაარსებისათვის.

„მეორე საგანი, რომელზედაც ყოველად სამღვდლომ კრების ყურადღება მიაქცია, იყო ქართული საეკლესიო გალობის აღდგინება. ჰოვლად სამღვდლომ უთხრა კრებას თბილისში ქართული საეკლესიო გალობის აღდგინებისათვის დაარსებული კომიტეტის მოქმედების ამბავი. მან უთხრა კრებას: „თბილისში არსებობდა ერთი საზოგადო კომიტეტი ქართული გალობის აღდგენისა, რომელიც ზრუნავდა გურული და ქართლური გალობათა კილოს აღდგინებას ნოტებზე გადაღებით. მაგრამ აღექსან დრე ევის კოპოსმა მიიღო თავის თავზე ქართ

ური ნასყიდობანიცა აქვს და თუ ვინმე ჩამორთმევას დაუბრუნებს მამულებიხას, მიცემულ ფულის თხოვნას იწყებენ ხოლმე. ისეთი ყრილობა არ მოჰხდებოდა ამ სოფელში, რომ ამ საბლის მიწების ხელმეორე გასაბელაზე არ იყოს ყაყანი, მაგრამ აწინდელ სოფლის ყრილობაში ყოველთვის მოახერხებენ ხოლმე ამ გვარი ყაყანი ერისა აქციონ ხმად უღაბნოსა შინა“. მიხედვით თვალ-ყური უდევრება ჩვენი ხალხის ყრილობათათვის შენიშნავდა, რომ ერის ყაყანსა და საქმის დაწყობას შუა დიდი საზღვარია... აწინდელი სოფლის მოხელენი ვანონით ხორც-შემსხმელნი ყრილობის წადილებსა—თავიანთ თანამდებობასაც ძლიერ ასდიან და ყრილობისთვის გერ არა სცალიანთ.

სულ სხვა იყო უწინდელი სოფლის ნაცვალი, ანუ ქეება. ჰომითის ერთ ამ გვარ ნაცვალზე ნამბობი ხალხის მიერ ცოტაოდნად გავცანობსამ ტიპს ძველ ბურის მოხელისას: —ნაცვალ ბურის

ლოური კილოს გალობის ნოტებზე გადაღება თავისი ხარჯით და იმერული კილოს გალობის აღდგინება ჩვენე შემოგვატოვა. ამაზედ ექსარხოსისაგან მივიღე მე მოწერილობა, რომ აქ ჩვენ ცალკე კომიტეტი აღვირჩიოთ და ჩვენე ვიზრუნოთ იმერული გალობის ნოტებზე გადაღებისათვის. მოიფიქრეთ ამ საგანზედ კარგად და დაწინით კომიტეტი, რომ ამ საქმეს წაუძღვს და ყველასთვის საგულისგული საქმე აღსრულდეს.

„ამ შეკრებილებას, განაგრძობს განეთი, სულ ოცი სხვა-და-სხვა კითხვა და საქმე ჰქონდა განსასჯელად და გარდსაწყვეტად. მალობის აღდგინების თაობაზე ბევრი სჯა და ლაპარაკი ჰქონდათ. ამ საქმეზე სჯის დროს მოწოდებული იყო ბ. შილიმონ მორიცი, რომელმაც სამღვდლოებას გამოუტანდა თავისი აზრი გალობის ნოტებზე გადაღების შესახებ. პრებამ აღიჩინა ექვსი სამღვდლო პირი კომიტეტის წევრებად ბლოლოჩინის მღვდლის ღვით ლამბაშიძის თავს-მჯღომარეობით და მიანდო მათ ყოველივე ზრუნვა და მეცადინეობა იმერული კილოს გალობის ნოტებზე გადაღების შესახებ. მსლა ამ კომიტეტის გამჭირახობა ე არის გალობის საქმე დამოკიდებული. შევლას იმედი აქვს, რომ გალობის საქმე კარგად წავა...“

„შემდეგი კითხვა, ამბობს შემრე გაზეთი, რომელზედაც სჯა ჰქონდა სამღვდლოებას, იყო მომავალი წლის სასწავლებლის ხარჯის აღრიცხვის (сметы) დამტკიცება. წინა წლებში თითქმის თორმეტი ათასი მანათი (12,000 მან.) უნდებოდა სასწავლებელს ხარჯად და ასე მტკიცებოდა თითქმის ხარჯიც. მომავლის წლისთვის სასწავლებლის ხარჯად ნაჩვენები იყო თუთხმეტი ათას მანათზე კიდევ ცოტა მეტი (15,000 მ.) აი, რისთვის ემატებოდა ეს ხარჯი მომავალ წელში. წინედ ჩვენს სასწავლებელში ზედამხედველს გარდა თითქმის

ჰქონდა მან გაძლიერებული ოჯახიც და ბევრი ძმები-მისწულებიცა, მითხრეს — მაგრამ ენლა რო რძლებმა სათავრო გაიჩინეს, მაშინ ვის შეეძლო ესაო? ბურის ორმა რძალმა თურმე ერთი კალა თითონ გალწეს, იმრომესო და სალამოზე გაათავეს და საკუთრებად შენახვა დააპარესო. ბური სალამოთი მხლებლებით დაბრუნდა შინაო და რძლების ამბავი რომ შეიტყო, იმწამს შევყარა მთელი უბანი, მერე დინჯად მივიდა გათავებულ ბურზედ და დაუწყო მას შეუბრალებლივ ნიხით ღობეში თუ ჯაგებში გადაყრა, მინამ სულ არ მიფანტ-მოფანტაო. როგორ თუ რძალმა საკუთრება გაიჩინოს, ბარემ ყველა ოჯახი შეიღებმა ცეცხლზე წყალი დავსხათ და ეხლავ გავიყარეთო. შენ - ჩემობა ოჯახში არავინ გაბედოს ჩემს სამოხელოში. მჯახში ყველა საერთოაო — ვეროდა გაბრახებული ნაცვალიო.

მსლა სათემო პრინციპზე ამენებული სოფელი, ოჯახობა იმლება... ს. ჰომითს, საბლი - მიწების ქვემოლ,

მასწავლებლებად სემინარიაში კურს-შესრულებულნი იყენენ. ამ სემინარიელებს ჯამაგირიც ნაკლები ეძლეოდათ. ხოლო ბოლოს დროს, როდესაც აკადემიაში კურს-შესრულებულნი გამარაგლდენ, მოითხოვეს, რომ ოთხ-კლასიან სასწავლებლებშიაც აკადემიაში კურს-შესრულებულნი დაწინიულიყენენ მასწავლებლად. აკადემიელები ჯამაგირებსაც, რასაკვირველია, ბეგრს ეთხოვენ.

„მუთაისის სასულიერო სასწავლებელში ოთხი კლასის მაგიერ თუთხმეტი კლასი არის. ამ კლასებში ოთხ კლასს გარდა ყველა კლასები სამღვდლოების შესანახავია. მოსამზადებელ და სასწავლებლის პარალელურ კლასებში სამღვდლოებას მასწავლებლებად ჰყავდა სემინარიელები. შტატის ჯამაგირით სემინარიელებიც კმაყოფილნი იყენენ და სამღვდლოებაც, მაგრამ ენლა თხოვლობენ, რომ პარალელურ განყოფილებაშიაც აკადემიელები დანიშნონ და სამღვდლოებას წინადადება აღევენ, რომ სამღვდლოების დეპუტატებსაც ენლა სამღვდლოება გერ დღესაც სასწავლებლისათვის იხდის ყოველ წელს თორმეტ ათას მანათს. სემინარიის გასახსნელად ხაზინიდან მიღებული შემწობიდან შეაქვს ნახევარი, ე. ი. ოც-და-ხუთი ათასი მანათი (25,000 მ.). ამის გამო სრულებით აღარ შეუძლია სამღვდლოებას, რომ კიდევ რაიმე ხარჯი მოიმატოს. პრებამ დაადგინა ამ კითხვაზე შემდეგი განჩენი: ეთხოვოს მის მალალ ყოვლად-უსამღვდლოებას საქართველოს ექსარხოსს არხივისკოპოსს პავლეს, რომ მოხედოს ჩვენს უკიდურესს სიღარიბეს და სრული შემწობის მიღებადმდე ხაზინიდან, მოგვეცეს ნება პარალელურ განყოფილებებში და მოსამზადებელ კლასებში სემინარიელები დარჩენ მას-

ჰქონდათ სათემო დიდი მინდორი „ბადაური“. ამ მინდორზე ყოველ წელს სათიბსაც ჰყოფდამდენ, საძოვრადაც ამას ხმარობდენ და კიდევ იმდენი რჩებოდა, რომ ვისაც ჰსურდა და რამდენიც, იმდენს მოჰხანამდა; მაგრამ ერთმა გავლენიანმა პირმა თავისთვის შემოაყარდინა. დიდი დავა ჰქონდათ ანაზე ჯიმითელებს... მსლა ცოტა რამ-ღა დაჩიხათ აქ იმათ სათემოდ. მსლა სოფელს იმაზე აქვს ხოლმე სჯა, რომ ეს სათემოდ დარჩომილი და საბლის მიწებიც სულ დაიყონ...

ს. ჰომითს მინდორი წინა აქვს და ტყე უკან. უკანასკნელ დროში, როცა სახნავი შესეცოტავებით, ტყეში ახლები გაუჩნებიათ. მაგრამ აქ შესანიშნავი ის არის, რომ დღესაც ბევრი ახლ სათემოდ არის დარჩომილი. მომხდარა ეს ასე: ტყეში გაჩნებოდა ახოს რვა და ათი წელიწადი კი მოსავალი მოჰყავს, შემდეგ კი წყლით ირეცხება და უნაყოფიერდება — მაშინ გამჩნები თავს თუ დაწებებს, მიწა სა-

წავლებლად. ღა თუ მიუცილებელია აკადემიელის დანიშნვა, იმათაც სემინარიელის ჯამაგირი დანიშნოსა.

== „ნოვ. ობოზ.“ სიტყვათ, ერთს ს:ფრანკეთის სავაჭრო ამს.ნავობას დაუწყვიტა მატყლის უაღვა სხვა-და-სხვა მატყლის პატრონთაგან. ფასს ბეგრად უფრო მეტს იძლევა ეს კამხანა, ვადრე ადგილობრივი კაჭკაი სომხებია და თავის ხარჯითა მაროაჟს მალაზიებს იმ ადგილებში, საცა მატყლის წარმოება უფრო გავრცელებულია, რათა ამ მალაზიებში გროვებოდაც ყველა მატყლის პატრონთაგან მათი საქონელი კამხანისათვის ერთბაშად მისაყიდავად. კანც იცის, რა ზარალს აძლევენ მეტყველებს წვრილ წვრილი კაჭკაი, რომელნიც სოფელ-სოფელ დადიან და ცოტ-ცოტაობით ვიდულობენ მატყლს, დატეხანსმება, რომ ამ ტყარა მალაზიების დამართვა სწორედ საგებლობას მოუტანს მატყლის შეპატრონეთა. მაგრამ არ უნდა დავივიწყოთ, რომ იმ ტყის მდიდარს კამხანას, როგორც შემოსესკეზული კამხანაა, შეუძლიან უცებ შემოფანტოს წვრილი და ღარიბი მეტოქენი დიდას ფასების ძლევით და მეტე თავად გაპატონდეს და ისეთი მასხანდა და ფასი დასდოს მატყლს, როგორც თავად მოუჭა ახრად.

ამისათვის სასურველია, რომ ამ კამხანას გარდა, სხვა კამხანებიც გაჩნდენ მეტოქედ და ქვეყანას ადვილად მოეპოვოს სენი.

== ხვენი ქალაქის გამგეობამ როგორც იქნა მოათავსა თბილისში წყლის გაუყანის საქმე. ცხანსიელი ინჟინერი ა. დიუმონა დასთანხმებულა გამგეობისაგან წარდგენილს შემდეგს პირობებზე: წყლის გაუყანა დაუჯდება ქალაქს 1,300,000 ჟანგი, ამ ჯამადამ 2% ე. ი. 26,000 ჟან მიეცემა დიუმონს, თეჰათონ-კი 2 1/2% თხოვლობდა; გზის ხარჯად 10,000 ჟანგის მიეკრ, რომელსაც დიუმონი ითხოვდა, უნდა მიეცეს

თემოდა რჩება. ხოლო თუ უნდა, რომ საკუთრებად იქონიოს, უნდა შეაბატონოს და მაშინ ხელს არავინ ახლებს. აქედამ ადვილად მიჰხვდებით სათემო მიწის შეპატონების ან სხვა რაიმე გაცეთების აღათსაც. თუ შეაბატიე სათემო მიწა — არ გართმევენ იმას იქამდის, მინამ შენ დანახარჯს არ აიყენებ. იერის-ხეობაში ხშირად სათემოდ მინდორში კაობს გააშრობს ხოლმე რამდენიმე კომლი და ხენას მიპყაუს ხელს. ამაზე ისინი არავის ეკითხებ და დარწმუნებული არიან, რომ ამ არავინ შეეცილება, მინამ თავის ზარალს არ აიყენებენ — თუ ამაზედ საჩივარი შესდგა, აწინდელი სოფლის „სულიცა“ კი არ არღვეს ამ პრინციპს.

ჰომითს გარდა შენა-მხარეში ორი დიდი სოფელიც არის სათემო მფლობელობით: მანდაურა და ქაკაბეი. მს ორივე სოფლები ამ საუკუნის დასაწყისში ყოველან თარე მობის დროს დაწიოკებული და შემდეგ ისევ აქვე ნელ-ნელა გაშენებულან. სოფელ

7,000 ჰქმნის. ქალაქის რუკას დაუბრუნებია ეს წინადადება გამგეობისა და ამ უკანასკნელს, როგორც „ნოვ. ობ.“ იწერება, უნდა დაეხმოს ეს მიზანია და დაუმოხმოს, რომელიც ემსახურება თბილისისა და გამოსაძგსა დასავლეთს.

გან. „კავკასიის“ სურამელი კორპორაციის უნივერსიტეტი სურამის სიძველეს. სიძველე ჩამოტევა სიძველესა გამო და სურამის ორის უნივერსიტეტსა და შემოსევით შეიძლება სხვა უბედურება მოჰყვას.

ამ დღეებში სურამის ჩასულა ადგილობრივი ბაზალტის ასაწივად კომიტეტისა, რომელმაც უნდა იდგინოს მართლ-მადიდებლის ეკლესიის გადინებისათვის, მაგრამ რით გადასწავლა შეეძლოს, ვერა და ვერა.

ამ თვის 3-ს იდგინეს ქაღალდის მოჭრისა, იწერება კორპორაციის, ერთ ადამიანის თხოვლი.

თავი განაჩინონ, როგორც „ნობათ“-ში დაბეჭდილი ბიბლიოგრაფიული წერილი, აგრეთვე ბ. ი. ბოლის „საბაბასო“-ს და გადასწავით: ა) რამდენად საუფლებიანად უარ-ჰყოფს უკანასკნელი პირველსა და ბ) რა უფლებით აძლევს ბ. ი. ბოლი „მედილი თაგის თაგის უბატიურად ინსტროს, როგორც „ნობათ“-ს სახელი, აგრეთვე ჩემი. პირველივე დადგინება ამ პირთა დაბეჭდილ უნდა იქმნეს თქვენს პატივცემულს განეთს „ეროვბა“-ში.

თქვენი პატივის-მცემელი ანდრ. ლუღაძე (რედაქტორი-გამომცემელი ურნალის „ნობათ“-სა) ქრისტიანობისთვის 4-ს.

რუხეთი

1882 წლის მისში შერეულის პირობის ძალით მსმალეთს დაედვა ვალად 802,500,000 ზრანკი—სამხედრო დაკმაყოფილება რუსეთისა გასულის ომიანობის გამო. ამ ვალის გადასახდელად მსმალეთის მთავრობამ გადასწავითა, რუსეთის თანხმობით გადასდეს ყოველს წელს 350,000 ოსმ. ლირა, ამ პირობის ძალით მომავალს წელს რუსეთის მთავრობა მიიღებს 2,975,000 მან.

ზოსტისა და ტელეგრაფის უმაღლესმა სამმართველომ შეიმუშავა ახალი წესდება ღებების გაგზავნის თაობაზე. ახლის წესდების ძალით 1) ყველა საფოსტო უწყებათა მიენიჭათ უფლება სამსახურის შესახების ღებებათა უფასოდ გაგზავნისა; 2) სხენებულის უფლებებით შეუძლიანთ ისარგებლონ საფოსტო დაწესებულებათა უფროსებმა მხოლოდ მიუცილებელის საჭიროების დროს და ამას-

ენც რამდენსაც ისურვებდა, იმდენს შემოიზღუდავდა თურმე. მართმა წეთს, მიწის სიუხვის გამო, არ ეცილებოდნენ. სამოცი წლის გადაცილებულნი მოხუცნი მიაშობდნენ, რომ მათ ხსენებაში ძაბებთში სამოციოდ კომლი იყო და გაუსაბუნავად, გაუმიჯნავად, ვისაც რამდენი ჰქონდა შემოფარგლული, ისე უდავოდ ექირაო ეს სოფლის ახლო-მხლო. მხოლოდ სოფლის განაპირები იყო სათემო სამოციოდ. დიდძალი საქონელიც ჰყოლიათ მაშინ—ოჯახი არ იყო, სამოცი კამეჩი არა ჰყოლიდათ, იტყვიან ხოლმე მომსწრენი—ოჯახებიც ისეთი დიდი, რომ თითო ასი სულისაგან შესდგებოდა. მხლაც საქონლის მოშენებას ძალიან მისდევდნენ კაკაბელნი, მაგრამ დიდ ოჯახებს ათამდის ძლივლა მოსთვლით—ესენი დღესაც შეძლებულნი არიან, რადგან სათემო მინდორში ოჯახობით შრომა არის სარგებლიანი და ზედმეტურებული. თითო მათგანი ათათს და თორმეტ-თორმეტ ბუჩქანს იხდის

თანავე უნდა ეცადონ, რაც შეიძლება მარტივად იქმნას შედგენილი ტელეგრაფი. 3) შინაგან კორესპონდენციის კერძო ტელეგრაფების გადაცემის დროს, საფოსტო დაწესებულებებში შესაძლებელად მოკითხვამდის ანუ ფოსტით და ან ესტაფეტით გასაგზავნად წინადადება შემოღებულ იქმნას შემდეგი წესი: ა) თუ კერძო ტელეგრაფი გადაეცემა შესაძლებელად ადგილობრივ საფოსტო დაწესებულებას, მენახვისთვის ფული არ უნდა გადახდეს, რადგან ამიერიდამ ტელეგრაფისა და ფოსტის დაწესებულებანი შეადგენენ ერთს უწყებას; ბ) თუ რომ კერძო ტელეგრაფი უნდა გაიგზავნოს ფოსტით ან ესტაფეტით ისეთს მხარეს, საითაც ტელეგრაფი არ არის გაყვანილი, ამ შემთხვევაში, ფოსტით გაგზავნისათვის ტელეგრაფი გადახდება 7 კაპ, (თუნდ ეს ტელეგრაფი იმ ფოსტის დაწესებულებაშია უნდა იქმნას შენახული, სადაც მეორე ამგვარი დაწესებულება გაგზავნის), ესტაფეტით გაგზავნის დროს, თუ ტელეგრაფის ფასი მანათზე ნაკლებია, ტელეგრაფი გაიგზავნება და დაწინაინი ხარჯი აღრესაც გადახდება, თუ მანათზე მეტი ღირს ტელეგრაფი, მაშინ ის დაუბრუნდება გამგზავნელს მიზეზის ახსნით; 4) ხალხთა შორის კორესპონდენციების კერძო ტელეგრაფების გადაცემაზე იგივე წესები იქმნება, რა წესებიც შინაგან კორესპონდენციების ტელეგრაფებზეა. 5) იმ ადგილებში, სადაც არ არსებობს ტელეგრაფის სტანციები, ტელეგრაფები მიღებულ უნდა იქმნენ საფოსტო დაწესებულებებში და აქედამ გადაცემული იმ დაწესებულებაში, საიდანაც გაყვანილია ტელეგრაფი, რომ აქედამ დანიშნულს ადგილზე იქმნას გაგზავნილი. ეს წესები ამ წლის დეკემბრის თვიდან არიან შემოღებულნი.

საქიმიო დეპარტამენტის დირექტორი

საკომლოს, მხლა დაჩემებული მამულები არავეისვის ჩამოურთმევიათ, მაგრამ, იმათ გარდა, ზოგი დასაბლულიც არის და უფრო მომეტებული ნაწილი მინდვრისა სათემოა, სადაც ვისაც რამდენი უნდა, იმდენს მოჰხნავს. სათემოც საერთოდ აქეთ ხოლმე—ყოველ-წლით ერთ აღნავს და, სიკოტაგის გამო, გათიბვის დროს საბლებით ყველას თავის წილს მიუზომევენ ხოლმე გასათიბად. წილი მუშა კაცზეა დადებული.

შანდაურზედაც ისევე ითქმის, რაც ძაბებთზე ვთქვი...

როგორც ძაბებთი, ისე შანდაურა მხირად მოილაპარაკებს ხოლმე გარემო და სოფლის ახლო მიწების ჩამორთმევაზე ყველასაგან და გასაბლავზე ვადით. ხოლო დანარჩენთ შესახებ გადასწავით ხოლმე, რომ ისინი სათემოდ დარჩენილ, მაგრამ მენახნენი ათასნაირ ხმებსა ჰყრიან და ხელს უშლიან ხალხს, რადგან სოფლის ახლო-მხლო რაც კი მიწებია, იმათ უქირავეთ...

რის განკარგულებით რუსეთში აღიბულ-იქმნა კარანტინება, დადგან მურობაში ხოლოდა მთისა...

ტელეგრაფები

(„ხრდილოეთის სასტანტისი“)

კამარბურში დღეს დღის 4-ს საათზე სამის საათის მოლაპარაკების შემდეგ ნათუცთ გამოიტანეს განჩინება სარა ბეგერის მკვლელობის შესახებ. დამანაშავედ არიან ცნობილნი: მირონოვიჩი—გაცხარების დროს მკვლელობის მოხდენაში, სემენოვისა—მკვლელობის დაფარვაში, 300 მანათამდის გაფლანგვაში, ავკაცობაში და ხეთჯარ ქერდობაში, მაგრამ ყველა ამ დანაშაულობას ჭკუაზედ შემცდარობის გამო სრადიოდა, ბეზაკი—მკვლელობის დაფარვაში, გაფლანგვაში, ბოროტ-მოქმედებაში და ორს ქერდობაში. ამ ბრალდების გამო სასამართლომ დაადგინა: მირონოვიჩს და ბეზაკს ყოველზე დირსება ჩამოერთავს. მირონოვიჩი გაიგზავნოს კატორგაში შვიდის წლით, და ბეზაკი ციმბირის განაკიდე ადგილებში დასასახლებლად: სემენოვისა გაამართლეს.

გაზეთები იწერებიან, რომ მამავლის წლის დამდეგიდამ, სასმელების კომისიის შრომათა მიხედვით, წინადადება შემოღებულ იქმნას ზომები სასმელების ვაჭრობის წარმატებისათვის სოფლებში და დაბებში.

პარიში. ჭრანციელებმა მიიწიეს

ჭორმოზისაგან, საიდანაც განდევნეს საქონელს აქ ყველგან, რამდენიც გინდა, იმდენს შეინახე. შრილობა გადასწავით ხოლმე მარტო: ღორი როდის შევიდეს ნაყარობებში, ძროხა—ნასიმინდრებში, ხოლო ვისი რამდენი, ამას არავეინ ჰკითხულობს, რადგან ვინც მეტ საქონელს იყოლიებს, ის მდიდრად ითვლება და ხარჯსაც ბევრს ეწევა.

საცა საერო მიწის მფლობელობა, იქ ხალხის ყრილობანი უფრო განცხოველებულნი არიან დღესაც—სასოფლო კაცები მეტნი არიან—დიდი და მდიდარი ოჯახები ბევრი. შინაშარში, საცა მოსაშობილა ეს ჭორმა—მცირე გუნდს ხალხისა და ღებებენ თუ ჰნახამ; ამას, სოფლისთვი თავეამოდებულ გლეხს ვერ შეხედები—მდიდარ ოჯახებს ძალიან იშვიათად და ხალხს, სილარბის გარდა, დაზარალებულსაც ატყობ...

ძაბებთში ეხლა სამისი მეკომურია, წინედ კი ეს უზარ-მზარი სოფელი ყოფილა—ექვსი სასაცლო, როგორც ეხლა იტყვიან ხოლმე მოხუცნი. ათურებელი ნაზრევებიც ჰმოწმობენ ამას. ასე გასინჯეთ ჭორუმიც კი ჰქონია ხალხს. ეს ჭორუმი გახლავთ გადასწავრებული დიდი სერი, რომლის კენწვრო ეხლაც წარმოადგენს მშენიერ ვაკეს და გადმოსაძახს. ძენწვროდგან ორ-საჯენ დაბლა არის ფერდი გორაკის შემოსწორებული მრგვალ ბალკონიეთ—ამას ხალხი ტახტის მუხადა—უწოდებს. აქ იკრიფებოდა თურმე ეს ექვსი ნაცვალი თავის ხალხით. ძენწვროზე აღიოდა ის, ვისაც რამ სათქმელი ჰქონდა ხალხისთვის, ხალხი კი კენწვროს ძირს ირგვლივ იყო შეკრებილი—აქ იწყებოდა სათემო მამულებზე საქმე—აქ სწყებოდა საქმე სახალხო, საოჯახო. ასე ამბობს ხალხი. აკლემის შემდეგ, რომ ხალხი ისევ ნელ-ნელა სახლდებოდა, თავის გასაღევარს ეზოდ თუ სახნავად, თუ ვენახად,

